

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

In Die Pentecostes. Evangelium Ioannis XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](#)

EVANGELIA

Discipuli mecum spectatoresq; fuistis,
Ac memorare alijs mea dicta & facta potestis.
Hæc ego sum uobis ceu præscia uerba locutus,
Ne crucis offendant uos tristia scandala, namq;
Eiſcident ueluti Synagogis falsa docentes:
Et ueniet tempus, qui uos occidit, ut ille
Se reputet cultum summo præstare Tonanti.
Hæc facient uobis cæca caligine pressi,
Quod neq; me uerè, nec cognouere parentem.
Hæc igitur dixi, tempus cum uenerit illud,
Ut meminisse animo, quod sint prædicta, queſti.
Non à principio uolui prædicere uobis,
Vna uobiscum quod eram, semperq; manebam:
Nune abiens uero non diſsimulanda putaui,
Sic nocuisse minus mala præmeditata ualebunt.

IN DIE PENTECOSTES.

EVANGELIVM IO ANNIS XIII.

ARGUMENTVM.

Laudatur multis Christi dilectio uerbis,
Pax noua per Dominum discipuliq; datur.
Prosequitur uero si quis me cordis amore,
Sermonis mandata mei seruare studebit,
Dilectumq; meo se sentiet esse parenti.
Quim etiam faciles ambo ueniemus ad illum.

Semper

DOMINICALIA.

Semper erit nobis gratissima mansio talis,
Perpetuoq; uirum præsentia nostra beabit.
At qui non uero me pectore diligit, ille
Mandati seruare mei non iussa studebit,
Illa sed abiisciens seculo corde relinquit.
Nec meus est sermo, quem nostro audistis ab ore,
sed patris æterni, qui me transmisit Olympo,
Ut uos erudiens cælestia iussa docerem.
Hæc ego præsenti uobis sermone loquebar,
Viuere uobiscum dum fata Deusq; sinebant.
Spiritus at quando ueniet paracletus ab alto,
Quem pater in nati transmittet nomine uobis,
Omnia doctrina uos sufficiente monebit,
Et quæcunq; prius dixi, tum suggesteret ille.
Nunc ego do pacem uobis, pacemq; relinquo
Ipse meam, non qualis in hoc contingere mundo
Nempe solet, sed uos meliori pace beabo,
Tranquillum reddens animum, cordisq; quietem.
Non igitur tristi turbentur uestra dolore
Pectora, nec gelida formidine tacta laborent:
Nam prius audistis dicentem & sèpè monentem:
Nunc abeo uadens, ad uos iterumq; reuertor.
Vos quoq; si uero me diligenteris amore,
Gauderent animi uestri, quia talia dixi,

Ad

E V A N G E L I A

Ad summum redeam uestro quod ab orbe parentium
Maior enim nato Pater est in carne manenti,
Atq; ea nunc dixi, fierent impleta priusquam,
Ut cum facta semel fuerint, credatis amici.
Postmodò non multo uobis sermone profabor,
Namq; uenit mundi princeps uestanus iniqui,
Sitq; potens quamuis, in me nil iuris habebit.
Ut tamen agnoscat mundus, quod amore parentum
Prosequar, illiusq; libens mandata capessam,
Surgite, quodq; uocat Genitor supremus eamus.

IDE M EVANGELIV M ALIO TEMPORE

sic translatum carmine.

Diligit ex animo qui me, mea uerba tenebit,
Hunc pater æterno saluabit amore uicissim,
Tum paribus studijs ambo ueniemus ad illum,
Atq; ibi semper erit gratissima mansio nobis.
Aet qui non uerè me diligit, ille uicissim
Non mea seruabit studio præcepta fidelis.
Quæ nunc auditis populi me uerba loquentem,
Non mea sunt, summi potius sed dicta parentis,
Ista docere suum natum qui misit in orbem.
Hec ego sum uobis præsenti uoce locutus,
Dum mea uobiscum me fata manere uolebant:
At nunc Solator ueniet demissus ab alto.

Spiritu

DOMINICALIA.

Spiritus in nati Genitor quem nomine mittet,
Qui uos erudiens porro facienda docebit
Omnia, quæ uobis à me prædicta, reuoluens.
Pacem do uobis, pacem (mea dona) relinquo:
Non ueluti Mundus pacem dare suenit iniquus.
Pectora non aliquo turbentu uestra dolore.
Nec timeant mundi furias. audistis abunde
Dicentem, quod mox iterum redditurus abibo,
Verus amor nostri si pectora uestra teneret,
Læticiam caperent animi, quod talia dixi:
Scilicet ad summum me rursus abire parentem,
Nam Pater & nato maior, quem misit in orbem,
Hic seruare potest per cuncta pericula tutos.
Nunc igitur dixi prius hæc, quam singula fiant:
Scilicet euenient quando, credatis ut ipsi
Me non facta prius uobis sed uera, locutum:
Posteriori non multa loquar, uelut anteà, uobis:
Namq; uenit mundi Princeps, nil iuris habere
In me qui poterit, nec ei tam magna potestas:
Sed tamen ut mundus ualeat cognoscere, Patrem
Quam bene dilexi, mandata fideliter implens,
Propterea hæc facio: nunc surgite, tempus eundi.

HISTORIA PENTECOSTES SEV MISSIONIS
Spiritus Sancti, ex Actorum capi. II:

G ARGV-

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

Spiritus è cælo Christi uenit ecce ministri:
Ad populum Petri concio prima sonat.

Iam completa fuit lux quinquagesima sibi.
Qyam pentecosten plebas Iudea uocabat
Discipuli quando concordi mente sub unis
Aedibus optantes Christi promissa sedebant.
Ecce nouus cælo fremitus cum turbine uenti
Exoritur, totamq; domum repleuit ab imo,

DOMINICALIA.

In qua Discipuli tanquam in statione manebant:
Incaluere nouo sensim præcordia motu,
Et mentes subiit manifesti Numinis aura:
Nec Deus interno tantum se corpore miscet,
Omnibus apparent diuisæ guttura linguae,
Flammarumq; apices diducta per ora reluent.
Tum sacer inuidens ex ordine Spiritus omnes
Occupat, & medio consedit corde receptus.
Iamq; Dei sacro pleni spiramine cuncti
Incepere nouam labris deponere uocem,
Diuersis linguis celestia uerba loquentes,
Omnibus & populis patrio cuiq; ore sonantes,
Qualiter eloquium subdebat Spiritus illis.

Talia cùm fierent, Solyma tum forte manebant
Urbe uiri Sancti Iudeo sanguine creti,
Partibus in mundi uarijs qui sede relicta
Iamdudum patria Dauidica moenia ciues
Et Domini legem summa pietate colebant.
His ubi percussas uox cælica uenit ad aures,
Famaq; iam fluxit totam uulgata per urbem,
Conuenere simul studijs concordibus omnes,
Huc ubi Discipuli linguis diuersa loquentes
Irradiante super diuina luce sedebant.
Omnibus attonitas fecit uox redditu mentes,

G 2 Namq;

EVANGELIA

Namq; suæ quiuis patriæ sermone ministros
Audibat Domini mira uirtute loquentes.
Obstupuere uiri mirantes pectore toto,
Taliaq; inter se communi uoce cerebant:
Aspicè non' ne uiri Galilæis finibus omnes
Hi sunt, tam uario quos cernimus ore loquentur
Vnde fit, ut nostrum patrij sermonis ab illis
Quilibet accipiat uocem: noscatq; loquela
Quisq; suæ gentis, nostrum qua ducimus ortum.
Namq; alij nostrum Parthis Medisq; profecti
Perside uenerunt, alij quæ flumine terram
Circuit Euphrates medio cum Tigride cursu
Iudæe multi domibus uenere, iugisq;
Cappadocum, Pontoq; Asiacq; patentibus aruit,
Nec non Pamphylijs Phrygiæq; à finibus ore,
Insuper Aegypto Lybiæq; calentibus agris,
Feruida Cyrene quinas ubi possidet urbes.
Quid memorem Latiae Romanos gentis alumnos,
Iudeumq; genus, cui turba Proselita iuncta est?
Gentibus orta quidem, sacræ tamen addita Legi
Quid referam Cretæ populos, Arabumq; profecti
Qui iuga liquerunt fœlicia thuris odore?
Deniq; quotquot in hoc cœtu, quacunq; credi
Gente sumus, linguam patriæ cognoscimus omnes
Natalius

DOMINICALIA.

Natalisq; sonus cunctas defertur ad aures:
Tqm diuersa uiri, quæ non didicere, loquuntur,
Admiranda Dei magnalia uoce sonantes.
Talia dicebant stupefacto pectore multi,
Ignari quid tanta sibi miracula uellent.
Ast alijs risu cælestis facta prementes
Ebria Discipulis hausto præcordia uino
Dicebant, hinc uoce uiros bacchare sonanti.
Hoc ubi cognouit, consurgens agmine Petrus
Constituit undenis medio cum fratribus, atq;
Extollens uocem populum sic dixit ad omnem:
Vos quicunq; uiri iudeæ stirpis adestis,
Moeniaq; hæc ciues Solymarum sancta tenetis,
Atq; alijs uarijs huc misi è partibus orbis,
Quos pietatis amor nostram perduxit ad urbem,
Huc adhibete animos, & nostra capessite dicta,
Cognita quæ facimus, sed non sine numine uobis:
Non etenim, sicut uestrum pars magna putauit,
Ebria turba sumus, nec uimum sumpsimus ullum
Gutture, testis erit præsens hæc hora diei
Tertia, quæ solis uix iam numeratur ab ortu:
Pocula mane adeò ne nos sumpfisse putetis:
Causa sed ista subest, uatis quam uerba Iohelis
Enthea prædicunt, sacro qui numine plenus

G 3 Aedidit

EVANGELIA

Aedidit arcanis oracula talia uerbis:
Tempora cūm uenient, inquit Deus arbiter eū,
Ultima, tūm claro descendens lumine nōster
Spiritus ē cælo carnem fundetur in omnem,
Ut mea per terras fiat manifesta potestas:
Inde prophetabunt iam uestræ pignora gentis:
Filius hīc, illic oracula filia reddet,
Et uentura canent Iuuenes, & mira uidebunt,
Somniaq; obuenient senibus præsaga futuri.
Quim etiam seruosq; meos, seruacq; fideles
Spiritus implebit manifesto numine nosfer:
Illi fatidicis sermonibus ora resoluent,
Talia dicentes, quæ nulli audita priorum.
Tunc & prodigijs cælum sese undiq; magnis
Exeret in terris mirandaq; signa patebunt:
Sanguine cum flammis mixto, fumiq; uapore
Sol etiam tenebras mœrens uertetur in atria,
Lunaq; pallebit nigro suffusa crux.

Talia præcedent his pluraq; signa, priusquam
Adueniat Domini lux illa nouissima, magnis
Inclita miraculis, magno spectanda triumpho:
At quicunq; Dei uotis tum sancta uocabit
Nomina, uenturo felix seruabitur ævo:
Scilicet eternos nunquam periturus in annos.

FERIA